

Σὺ ὁ ἄγγελος, ὅστις θὰ στάξῃ τὸ βάλαμον, Σὺ ἡ λευκὴ καὶ ἄσπι-
λος ψυχὴ τοῦ μεταφυτευθέντος κρίνου.

ΑΝΘΟΣ ΕΙΣ ΑΝΘΟΣ

ΑΘΗΝΑ ΒΕΝΑΡΔΑΚΗ

✱

ΑΥΓΗ 'πού δὲν καθρέφτισε δέξ' ἄνοιξες 'στὸ κῦμα
Τὴν ὠμορφιά της τὴν ξανθὴ,
Δὲν εἶναι κρίμα νὰ χαθῇ
Σ' ἀραχνιασμένο μνήμα;

Μυρτούλα νεοφύτρωτη δροσιὰ καὶ χάρι ὄλη,
Σὰ νεκρολούλουδο γιὰτι
Μὲ ἀπονιά νὰ φυτευτῇ
'Στοῦ Χάρου τὸ περβόλι;

Δυὸ ἄστρα 'ποῦ στὸ χάραγμα γελούμενα προβαίνουν
Ζωὴ γιομάτα 'Αθηνᾶ
Τὰ μάτια Σου τὰ καστανὰ
Γιὰτι 'στὸ κῦμα σβαίνουν;

'Στῆς πεταλούδας τὸ φιλὶ γλυκὸ μισανοιγμένο
Γιὰτι μπουμπούκι δροσερὸ
Μὲ μιᾶς εὐρέθηκες ξερὸ
'Στὸ χῶμα πεταμένο;

Γιὰτι ἐρωτολάλητο ἀηδόνι τὴ φωνηὰ Σου
Πρὶν πλέξης 'στὴν τριανταφυλλιά,
Μοιρολογοῦν τᾶλλα πουλιὰ
Νεκρὴ τὴν ὠμορφιά σου;

Νεράϊδας ἀποπήματα σὲ στοιχωμένο ῥέμμα
Μὴν ἤπιες ἄκακο πουλι
Καὶ σῶγινε μὲ μιᾶς χολὴ
Τὸ ζαχαρένιο αἶμα;

"Αχ! 'Αθηνᾶ μου εἰς τὴ γῆ γιὰτι πολὺ δὲν μένου
ὅσοι σοῦ 'μοιάζουνε; Γιατί;
Οἱ "Αγγελ' εἶναι φτερωτοὶ
Κι' ἅμα φανοῦν διαβαίνουν.

(Ὀκτώβριος 1895)

ΠΑΝ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

ΑΘΗΝΑ ΒΕΝΑΡΔΑΚΗ

Τὸ χαϊδεμένο σου παιδί, 'π' ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά σου
στοὺς οὐρανοὺς ἐπέταξε μαζί με τὴν καρδιά σου,
ζῆσε νὰ τὸ θυμᾶσαι.

ἔτσι σιμά του ὀλόψυχα νύχτα καὶ ἡμέρα θᾶσαι.
Ποιὸς ἔξερει ἢ Μοῖρα ἢ σκληρὴ ποῦ τὴ ζωὴ μᾶς δύνει
ἂν καὶ τὴν εὐτυχία αὐτὴ στὸν τάφο μᾶς ἀφίνει.

1895

ΔΗΜ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑ ΒΕΝΑΡΔΑΚΗ

Στὴν ψυχὴ της

Σὰν ὄνειρο γεμᾶτο ἀπὸ γλυκάδα
τὰ κάλλη γοργοπέρασες τῆς γῆς
καὶ ξάνοιζες στ' ἀπέιρου τῆ λαμπράδα
στὸ πλάϊ τῆς ἀθάνατης πηγῆς.

Σὰν ὄνειρο κέγῳ λευκὸ λουλουδί
ἀπὸ τὸν πλάνο κόσμον Ἀθηναῖ
σοῦ στέλλω ἓνα μήνυμ', Ἀγγελοῦδι
ὀλόλαμπρο θὰ ζῆς παντοτεινά.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ

- Δύο ἡμέραι φθάνουσι ταχέως, ἡ ἡμέρα τοῦ Γάμου καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Καρτομήσεως.
- Ἡ φιλοτιμία εἶναι ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τοῦ ἔρωτος.
- Ἡ αἰωνιότης τοῦ ἔρωτος εἶναι γελοῖον ὄνειρον.
- Αἱ Γυναῖκες, αἵτινες γνωρίζουσι νὰ μισώσιν, εἶναι αἱ μόναι, αἵτινες γνωρίζουσι καὶ ν' ἀγαπῶσιν.
- Ἡ φιλία ἀρκεῖται εἰς τὸ εἰσόδημα, ὁ ἔρως τρώγει καὶ τὸ κεφάλαιον.
- Ὁ Γάμος εἶναι ἡ ἀληθὴς πηγὴ τῆς νεότητος διὰ τὸ γυναικεῖον φύλον.
- Ὁ ἔφις ἀφ' οὗ ἀπεπλάνησε τὴν Εὐάν τῇ ἔδωκε τὴν γλώσσάν του.
- Ὁ δεσποτισμὸς τῶν Γυναικῶν εἶναι ἐπαχθέστερος τοῦ τῶν Βασιλέων.
- Ποτὲ εἶναι ἡ πρώτη λέξις ὅλων τῶν Γυναικῶν. Πάντοτε εἶναι ἡ τελευταία των.
- Φιλία δύο γυναικῶν . . . = συνωμοσία κατὰ τρίτης.
- Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον δυσειδέεις γυναῖκες, οὐδεμίαν ἐκτίμησιν θὰ εἶχον αἱ ὥραιαι.
- Τὸ διαζύγιον εἶναι διάλυσις ἑταιρίας, καθ' ἣν ἡ μὲν γυνὴ κατέβαλε τὰ κεφάλαια, ὁ δὲ ἄνθρωπος τὴν ἐπικαρπίαν.
- Ὁ κυρίαρχος Λαός, ὅπως οἱ Βασιλεῖς καὶ αἱ Γυναῖκες, δὲν ἀγαπᾷ νὰ τῷ λέγη τις τὴν ἀλήθειαν.
- Αἱ Γυναῖκες ἐξίσου ἀγαπῶσι δύο τινὰ νὰ κακολογῶσι τὴν μόθαν καὶ νὰ τὴν ἀκολουθῶσι μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ.
- Ἡ ἀξιολογὸς γυνὴ ἀναγνωρίζεται, ἐὰν ἀποθνήσκοντος τοῦ συζύγου της, θὰ καθίστατο αὐτὴ πατὴρ τῶν τέκνων της.